

ELS ATENEUS

Què sent un nen quan va a col·legi? Què sent qualsevol de nosaltres quan llegeix el diari, veu la televisió o entra a treballar? Pot dir-se que la sensació més generalitzada és la de que ens sentim situats en un ambient que rares vegades hem triat i rebent uns coneixements que, en general, ignorem si són els que ens interessin o no. En una paraula, en les condicions actuals, ni les persones ni les comunitats decideixen les formes culturals que volen tenir.

Els ATENEUS POPULARS són les eines per a l'emancipació cultural de cada col·lectivitat.

Un Ateneu, en un Poble o en un Barri, és una entitat creada i governada per els mateixos veïns, que recull totes les iniciatives de caire cultural i les fa possibles. Aquest autogovern de la població fa que l'Ateneu sigui sempre un centre de cultura viva, car només canalitza les iniciatives que els socis consideren interessants.

Això fa que la realitat de cada Ateneu sigui diferent, i així, mentre certs ateneus han donat l'imatge de ser poc més que un centre de conferències amb una biblioteca, altres Ateneus, al nostre País han destacat per la seva dedicació a la preparació tècnica per a les Arts i els oficis, o com a centres de discussió política, o com a embrió d'escoles de Barri.

ELS ATENEUS, AVUI

Com ja hem dit, un Ateneu és una eina de la que hom en pot fer el que vol. Allí arriben les inquietuts de la comunitat, es materialitzen i es tornen a projectar sobre ella. Així, l'Ateneu pot ser el cafè del Poble o la seva Escola. Pot ser el lloc on els pagesos, artesans o obrers puguin discutir i perfeccionar tècniques professionals, pot ser el lloc on es monten assessories de diversa mena (sanitària, laboral, urbanística, escolar) o bé on els grups específics de població (dones, jovent, jubilats) que senten una problemàtica pròpia poden discutir-la, explicar-la i aplicar-la. O bé el lloc on es potencien tots aquells actes que poden redundar en benefici de la comunitat, desde el cinema o teatre, fins a l'organització de festes.

Evidentment, la llista no es acabada, i que jo sapiga, cap ateneu ha assolit tots aquests objectius.

Contàriament a la televisió, que ens obliga a rebre passivament unes idees i que ens aïlla físicament de la família, dels amics i dels veïns, l'Ateneu és una Empresa que requereix activitat, iniciativa, empena i acció comunitària.

El retrobament del sentit comunitari és, a la vegada,
(segueix a la pàg